

сички-те церкви сѣка за себе си; и вѣха раздѣлено восточни-те, раздѣлено западни-те, раздѣлено и Ливійски-те, и сѣ слѣчиха много смѣщенїа, кои-то кѣто глѣдаше Анастасїй, гонещи отъ престоли-те епископы-те, кои-то увождаха новосты. Послѣ понеже вѣше вѣтїхїанинз, начна да повреждава церкви-те на православны-те, и да става немѡлимз на предстоищи-те имз, и заточи ефимїа, Константинопольскїй епископз, и наслѣдник-атз мѡ Македонїа, понеже не щаха да прокълнатз Халкидонскїй-атз соборз, и постаки епископз единомысленз немѡ Тимотеа; иска же да воведѣ въ три свѣтъ-тѣ пѣснь, слѣдз сватый безсмертный, това, распатый насз ради: но народ-атз сѣ смѣти, и щаха да го скалатз отъ престол-атз, и станаха много распри и смѣщенїа, за кое-то мнозина наказа, нѣкои же и уби. И понеже на това вѣше причина Халкидонскїй-атз соборз, защо нѣкои прїимаха том соборз, а дрѡги го проклинаха, за да престанатз ушз соблазни-те, повѣли, да не дерзни нѣкой да рече нѣщо за том соборз, нито добро, нито зло: но да молчатз сички-те за него, а кой-то прислѣша, да сѣ заточава. Така прочїе сз това повѣленїе, пристѣпи писмено-то сѣ обѣщанїе, кое-то дади, че ще чѣва Догматы-те на Халкидонскїй-атз соборз. Тока писмено обѣщанїе имаше ефимїй, Константинопольскїй епископз, и Анастасїй искаше да го земи отъ него, и понеже го не зѣ, фярли мѡ лѣжливѣ хѣлѣ, и го заточи; но и наслѣдник-атз мѡ Македонїй, неща да мѡ го даде